

Patent dodatkowy
do patentu nr 102 228

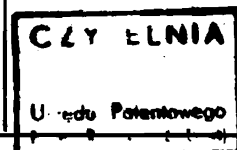
Zgłoszono: 11.01.78 (P. 203958)

Pierwszeństwo: _____

Zgłoszenie ogłoszono: 27.08.79

Opis patentowy opublikowano: 31.01.1983

Int. Cl.⁸ B28B 7/00
B28B 17/00

Twórca wynalazku: Bronisław Stankiewicz

Uprawniony z patentu: Biuro Projektowo-Konstrukcyjne Przemysłu
Materiałów Budowlanych „ZREMB”, Wrocław
(Polska)

Przyrząd do odspajania obrzeży formujących elementy budowlane

1

Przedmiotem wynalazku jest przyrząd do odspajania obrzeży formujących elementy budowlane, zwłaszcza elementy wykonywane w potokowych liniach produkcji prefabrykatów — ściany i płyty stropowe budynków mieszkalnych.

Przyrząd będący przedmiotem patentu głównego nr 102 228 jest złożony z dwóch rozdzielonych względem siebie zespołów, z których jeden ma postać wypychacza osadzonego na stałe w obrzeżu formującym, lecz wysuwanego z niego w kierunku formowanego elementu budowlanego. Zespół drugi z zespołem pierwszym łączony na okres wykonywania czynności odspajania, za pośrednictwem dwóch zaczepów przytwierdzonych do obrzeża formującego, ma postać krzywki osadzonej za pośrednictwem sworzni na zaczepach, usytuowanej na przedłużeniu osi wypychacza i oddziałującej na wypychacz, w wyniku obrotu krzywki na sworzniu, po przyłożeniu siły do związanej z tą krzywką dźwigni.

Zespół wypychacza wykonany jest następująco. W ścianach obrzeża formującego umieszczona jest tuleja prowadząca trzpień wypychający, złożony z dwóch części połączonych ze sobą, z których część od strony formowanego elementu budowlanego ma końcówkę wystającą poza płaszczyznę obrzeża formującego, zagłębioną w zaformowanym elemencie budowlanym. Na trzpieniu osadzona jest sprężyna powodująca po wykonaniu czynności odspajania, powrót trzpienia wypychającego w po-

2

łożenie wyjściowe z jednoczesnym obróceniem krzywki w kierunku przeciwnym do kierunku jej obrotu w trakcie odspajania.

W przedstawionym powyżej rozwiązaniu krzywka z dźwignią była wykonywana jako dodatkowe wyposażenie, co powodowało potrzebę dostarczania jej każdorazowo, w ilości co najmniej dwóch sztuk na stanowisko obsługi. Wywieranie na wypychacz siły, za pomocą krzywki o dość skomplikowanej dla wykonawstwa krzywiznie, wymagało stosowania specjalnego, współpracującego z nią zaczepu.

Celem wynalazku jest zastąpienie skomplikowanej krzywki prostszą dźwignią. Przyrząd według wynalazku składa się z dwóch części połączonych ze sobą, z których część, od strony formowanego elementu budowlanego, w formie trzpienia ma wystającą poza wewnętrzną płaszczyznę ściany obrzeża formującego i zagłębioną w tym zaformowanym elemencie — końcówkę, a część wypychacza przeciwniegią względem elementu formowanego, ma końcówkę wystającą poza płaszczyznę obrysu obrzeża formującego.

Zgodnie z wynalazkiem w pobliżu końcówki wypychacza do obrzeża formującego przytwierdzony jest, przesunięty w płaszczyźnie osi trzpienia wypychającego, zaczep w kształcie ucha o długości i położeniu wyznaczonym przełożeniem zastosowanej dźwigni w postaci łomu, osadzonego w zaczepach i opartego o końcówkę wypychacza.

Usytuowana na trzpieniu wypychającym spręży-

na jest wsparta o wewnętrzną część konstrukcyjną obrzeża formującego.

Przedmiot wynalazku przedstawiony jest na załączonym rysunku, w przykładzie wykonania, na którym fig. 1 przedstawia przyrząd w widoku z boku częściowo w przekroju i na tle jednego z wielu możliwych kształtów obrzeża formującego element budowlany, fig. 2 — końcówkę wypychacza w przekroju, a fig. 3 — widok zaczepu z góry.

Jak pokazano na rysunku, do ścian 1 i 2 obrzeża formującego 3 są przytwierdzone na stałe, wzmacniające te ściany dwie płytki 4 i 5 z otworami, na których osi są usytuowane otwory przelotowe przez wszystkie pozostałe ściany 6 i 7 obrzeża formującego występujące w miejscu zamontowania przyrządu według wynalazku. W otworach płytek osadzony jest przesuwnie trzpień wypychający 8 składający się z dwóch części połączonych łączem 9 i zabezpieczonych kolkiem 10 przed samoczynnym rozłączeniem. Na trzpieniu wypychającym 8 usytuowana jest sprężyna 17 wsparta o wewnętrzną część konstrukcyjną obrzeża formującego 3 za pośrednictwem tulejki dystansowej 18.

Część trzpienia 8 od strony formowanego elementu budowlanego 11 ma główkę 12 wystającą poza płaszczyznę obrzeża formującego 3 i zagłębioną w tym zaformowanym elemencie budowlanym. Przeciwny względem tej główki 12 koniec trzpienia 8 ma postać wystającej poza płaszczyznę ściany 1 końcówki zewnętrznej 13. W pobliżu osi trzpienia wypychającego 8, do ściany obrzeża formującego 3, w miejscu i położeniu dogodnym dla operowania łomem 14, przytwierdzony jest zaczep 15 w kształcie ucha.

Przełożony przez ten zaczep 15 łom 14 działający jak dźwignia na końcówkę zewnętrzną 13 po położeniu doń siły wciska trzpień wypychający 8 w kierunku elementu budowlanego 11, powodując odsunięcie po podkładzie 16 obrzeża formującego 3, w kierunku pokazanym na rysunku przerywaną strzałką o wymaganą odległość, umożliwiającą rozformowanie wytworzonego prefabrykatu.

Przedstawione powyżej rozwiązanie jest znacznie łatwiejsze i tańsze w wykonaniu, zawiera mniej elementów składowych i ma prostszą konstrukcję.

Ponadto rozwiązanie to stworzyło możliwość sto-

sowania go w obrzeżach formujących, zwłaszcza elementy ścian zewnętrznych, przystosowanych do technologii formowania elementów budowlanych z fakturą wierzchnią lub denną. W zależności od zaprojektowania obrzeża formującego według założonej technologii, rozwiązanie przyrządu według wynalazku z zaczepem w postaci ucha, umożliwia usytuowanie go względem trzpienia wypychającego w miejscu i od strony pozwalającej na jego wykorzystanie przy odwróceniu obrzeża o $\pi/2$ kąta.

Rozwiązanie z tak usytuowanym zaczepem pokazano na fig. 1 linią przerywaną. Zaczep ten pozwala na użytkowanie łomu 14, zarówno w położeniu obrzeża tak jak na rysunku, jak również w położeniu odwróconym.

Zastrzeżenia patentowe

1. Przyrząd do odspajania obrzeży formujących elementy budowlane, zwłaszcza elementy ścian i stropów budynków mieszkalnych wykonywanych w potokowych liniach produkcji półfabrykatów, osadzony w obrzeżu formującym, mający postać wysuwanego z obrzeża formującego w kierunku formowanego elementu budowlanego wypychacza, składającego się z dwóch części połączonych ze sobą, z których część od strony formowanego elementu budowlanego w formie trzpienia ma wystającą poza wewnętrzną płaszczyznę ściany obrzeża formującego i zagłębioną w tym zaformowanym elemencie końcówkę a część wypychacza przeciwną względem elementu formowanego, ma postać końcówki zewnętrznej wystającej poza płaszczyznę obrysu obrzeża formującego według patentu nr 102 228, **znamienny tym**, że w pobliżu końcówki zewnętrznej (13), do obrzeża formującego (3) przytwierdzony jest, przesunięty w płaszczyźnie osi trzpienia wypychającego (8) zaczep (15), w kształcie ucha o długości i położeniu wyznaczonym przełożeniem zastosowanej dźwigni w postaci osadzonego w zaczepie (15) i opartego o końcówkę zewnętrzną (13) łomu (14).

2. Przyrząd według zastrz. 1, **znamienny tym**, że usytuowana na trzpieniu wypychającym (8) sprężyna (17) jest wsparta o wewnętrzną część konstrukcyjną obrzeża formującego (3), korzystnie za pośrednictwem tulejki dystansowej (18).

